

“ ఆ ది పీ ర్ష్య ము ” - విష్ణు విష్ణువు స్తోత్రము

॥ విష్ణుష్టోర్ భ్రూహమ్ ॥

పుణ్యంబరధరం విష్ణుం శసితర్షం చంపర్ష్యిస్తుం ।
తృప్తిస్తుతదనం ష్ట్రీయేత్ స్తోత్రవిష్ణుహశింతయే ॥

॥ శ్రీసివిస భ్రూహమ్ ॥

స్తోత్రమ్ముఖ్యం మతజేత నీరియం కృపానిధి ।
పాశా వ్యోమ త్రణిత్తేత భృక్తంధో దయైనిధి ॥

॥ మహాభారత త్రైవం ఫలమ్ ॥

ద్వైపాయనోష్ట లుఱ నిష్పత్తమతుప్తుమేయం । పుణ్యం తవత్తుతుధ పాతీతారం జితం చ ।
యే ఖారతం సత్కరించుటకు లేకుండానించు । కిం తప్ప తుండ్రరసలైరాణిచ్చేనే ॥

॥ అం సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరామాక్షరే, విరాజమణస్య, దేవదేవిశత్రమస్య, జగద్రూపణార్థం, అపతీర్ణస్య, శ్రీమద్రాలాండ్రకీసిచి
బ్రహ్మండనాయకస్య, శ్రీవేష్టాటీశ్వరస్యామినిః, అసుగ్రహప్రసాదేన, సర్వోపాం, భక్తజనాసాం, ఆధివ్యాధి,
నివృత్తిద్వారా, ఆయురార్థిగ్రైవ్యర్థాభవృద్ధుర్థం, విషువికార్తిమిజనిత, సమస్త, దుష్టుభావ సివారణార్థం
సర్వాప్యం, నివృత్తిద్వారా, సకలత్రేయోఽభవృద్ధుర్థం, ధర్మార్థ, కామమొక్కాభ్య, చతుర్వీద్ర, పురుషార్థ ఫల
సిద్ధుర్థం, వాఙ్మసికాయ, ప్రవర్తిత, అగేక జగ్నాథు, నిబ్బరణార్థం, సమస్త, పాపక్షయార్థం, గోసంరక్తణార్థం చ,
శ్రీమత్తపోభారతే, ఆదిపర్యాణి, ద్వితితతమ, వికాధికాయతతమాధ్యయాస్తర్గత శ్లోకపారాయణం,
ఆచార్యముఖేన కరిష్మామహే ॥

॥ వ్యోమ భ్రూహమ్ ॥

ల్యోపం తశిష్టునశ్శైరం క్షేః ప్రాత్తమకల్పస్తుమ్ ।
శరిషరిత్తుసిం తండే శుక్తతితం తపోనిధిమ్ ॥

ల్యోపయ విష్ణుర్మాయ ల్యోపర్మాయ విష్ణుతే ।
స్తోత్రే త్రై పుణ్యాచధాయే, ల్యోప్యోయ స్తోత్రముః ॥

**అధ్యాయః-200 ద్విశతతమో2ధ్యాయః విదురాగమనరాజ్యలమ్భపర్వ
ధృతరాష్ట్రం ప్రతి దుర్యోధనస్య శత్రువశికారోపాయవర్ణనమ్**

అథవా దర్శనీయాభిః ప్రమదాభిర్యలోభ్యతామ్ |
ఏకైకప్రతి కౌత్సేయప్రతః కృష్ణ విరజ్యతామ్ ||

॥ 200-16 ॥

ప్రేష్యతాం చైవ రాధేయ తేషామాగమనాయ వై |
తైషైః ప్రక్రారైః సంనీయ పాత్యన్నామాప్తకారిభిః ||

॥ 200-17 ॥

ఏతేషామప్యపాయానాం యస్తే నిర్లోషపవాన్మతః |
తస్య ప్రయోగమాత్మిష్ట పురా కాలో2తివర్తతే ||

॥ 200-18 ॥

యావద్యకృతవిశ్వాసా ద్రుపదే పార్థివర్భే |
తావదేవ హి తే శక్యా న శక్యాస్తు తతః పరమ్ ||

॥ 200-19 ॥

ఏషా మమ మతిస్తాత నిగ్రహయ ప్రవర్తతే |
సాధ్వీ వా యది వా సాధ్వీ కిం వా రాధేయ మన్యసే ||

॥ 200-20 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి విదురాగమనరాజ్యలమ్భపర్వణి దుర్యోధనవాక్యే ద్విశతతమో2ధ్యాయః ॥ 200 ॥

అధ్యాయః-201 ఏకాధికద్విశతతమో2ధ్యాయః విదురాగమనరాజ్యలమ్భపర్వ

కర్మస్య పాణ్డువాన్ పరాక్రమేణ పరాజేతుం సమ్మతిః:

అథ శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి విదురాగమనరాజ్యలమ్భపర్వణి ధృతరాష్ట్రమధ్వంశే

ఏకాధికద్విశతతమో2ధ్యాయః ॥ 201 ॥

కర్మ ఉంఘాచ

దుర్యోధన తవ ప్రజ్ఞా న సమ్యగితి మే మతిః |
న హృషిపాయేన తే శక్యాః పాణ్డువాః కురువర్ణన ||

॥ 201-1 ॥

పూర్వమేవ హి తే సూక్ష్మైరుపాయైర్యతితాస్యయా |
నిగ్రహితుం తదా పీర న చైవ శకితాస్యయా ||

॥ 201-2 ॥

ఇష్టైవ వర్తమానాస్తే సమిపే తవ పార్థివ |
అజాతప్ణాః శిశవః శకితా నైవ బాధితుమ్ ||

॥ 201-3 ॥

జాతప్ణా విదేశప్తథా వివృద్ధాః సర్వశో2ద్య తే |
నోపాయసాధ్యః కౌత్సేయా మమైషా మతిరమ్యత ||

॥ 201-4 ॥

న చ తే వ్యస్వేర్యోక్తం శక్య దిష్టక్షతేన చ |
శకితాశ్చేపువశ్చైవ పితృషైతామహం పదమ్ ||

॥ 201-5 ॥

పరస్పరేణ భేదశ్చ నాధాతుం తేము శక్యతే |
ఏకస్యం యే రతాః పత్స్యం న భిద్యతే పరస్పరమ్ ||

॥ 201-6 ॥

న చాపి కృష్ణై శక్యేత తేభ్యో భేదయితుం పరైః |
పరిదూయానాన్ వృతవతీ కిముతాద్య మృజావతః ||

॥ 201-7 ॥

ఈష్మితశ్చ గుణః ప్రీతామేకస్య బహుభ్రూతా |
తం చ ప్రాప్తవతీ కృష్ణై న సా భేదయితుం క్షమా ||

॥ 201-8 ॥

ఆర్యాప్తతశ్చ పాణ్పుల్యో న స రాజు ధనప్రియః |
న సంత్యక్షతి కౌన్సైయాన్ రాజ్యదానైరపి ద్రువమ్ ||

॥ 201-9 ॥

తథాస్య పుత్రో గుణవాననురక్తశ్చ పాణ్ణవాన్ |
తస్మాన్నోపాయసాధ్యంస్తానహం మన్యే కథజ్ఞున ||

॥ 201-10 ॥

ఇదం త్వద్య క్షమం కర్తుమస్మాకం పురుషర్షభ |
యావన్న కృతమూలాస్తే పాణ్ణవేయా విశామ్పతే ||

॥ 201-11 ॥

తావత్ప్రహరణియాస్తే తత్తుభ్యం తాత రోచతామ్ |
అస్కృత పణో మహావయ్యావద్యావత్పాణ్పులకో లఘుః ||

॥ 201-12 ॥

తావత్ప్రహరణం తేషాం క్రియతాం మా విచారయ |
వాహనాని ప్రభూతాని మిత్రాణి చ కులాని చ ||

॥ 201-13 ॥

యావన్న తేషాం గాన్ధారే తావద్యక్రమ పార్థివ |
యావచ్చ రాజు పాణ్పుల్యో నోద్యమే కురుతే మనః ||

॥ 201-14 ॥

సహ పుత్రైర్మహావీర్యైస్తావద్యక్రమ పార్థివ |
యావన్నాయాతి వార్చోష్టయః కర్మ యాదవవాహినీమ్ ||

॥ 201-15 ॥

రాజ్యార్థే పాణ్ణవేయానాం పాణ్పుల్యపదనం ప్రతి |
వసూని వివిధాన్ భోగాన్ రాజ్యమేవ చ కేవలమ్ ||

॥ 201-16 ॥

నాత్యజ్యమప్తి కృష్ణస్య పాణ్డవార్థీ కథజ్ఞవును ।
విక్రమేణ మహీ ప్రాప్తా భరతేన మహాత్మునా ॥

॥ 201-17 ॥

విక్రమేణ చ లోకాంప్రీష్టితవాన్ పాకశాసనః ।
విక్రమం చ ప్రశంసన్ని క్షత్రియస్య విశామ్పుతే ॥

॥ 201-18 ॥

స్వకో హి ధర్మః శూరాణాం విక్రమః పార్థివర్షబ్ధః ।
తే బలేన వయం రాజన్మహాతా చతురజ్ఞిణా ॥

॥ 201-19 ॥

ప్రమధ్య ద్రుపదం శీఘ్రమానయామేహ పాణ్డవాన్ ।
న హి సామ్మాన దానేన న భేదేన చ పాణ్డవః ॥

॥ 201-20 ॥

“త్రిష్టవీతిక”

ఃః “గౌతిలయ నామ స్వంతీర్థనమ్” ఃః

॥ అథ త్తమా ప్రార్థనా ॥

గ యదక్కరపదబ్ధిష్టం మంత్రాహిసం చ యద్భవేత్ ,
తత్తర్పూర్ణం త్తమ్యాతాం దేవ నారాయణ సమోగ్సుతే ॥

॥ అథ లిష్టక్కేము ప్రార్థనా ॥

గ సర్వేభవస్తు సుఖసంగి సర్వేసంతు నిరామయః ।
సర్వేభద్రాణి పత్సంతు మంకశ్చిత్ దుఃఖభాగ్యవేత్ ॥

॥ అథ భగవత్తుమర్మణమ్ ॥

గ కాయేన వాచా మనసేంద్రియిర్మా బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రకృతేస్యభావాత్ ,
కరిష్మి యద్యత్తకలం పరమై నారాయణాయేతి సమర్పయమి ॥

॥ అథ మంగళమ్ ॥

గ త్రియః కాన్తాయ కశ్చాణవిధయే సిద్ధయేర్థినామ్ ,
శీవేజ్ఞాపనివాసాయ శీనివాసాయ మంగళమ్ ॥